

Зміст

Передмова. Емма Вотсон	11
Розділ 1. Небажаний № 1, або Перша сутичка Драко із законом	15
<i>У якому незручна підліткова ситуація виявляє труднощі балансування між звичайним дитинством і життям на великому екрані</i>	
Розділ 2. Моя маглівська сім'я, або Мале гімно зграї	21
<i>У якому Том знайомить нас зі своєю сім'єю: трьома енергійними братами, терплячою матюю і татом-жартуном</i>	
Розділ 3. Перші прослуховування, або «Матінка Гуска!»	35
<i>У якому перші Томові виступи — аж ніяк не найкращі, але він, однак, знаходить свій шлях до професійних прослуховувань</i>	
Розділ 4. Творення магії, або Джеймс Блонд і Рудий Локон	47
<i>У якому Том знімається у своєму першому великому фільмі, спілкується з Агентом 007, і йому роблять першу з багатьох дивних зачісок</i>	
Розділ 5. Моїх братів уже нудить, або Блювання на прем'єрі	59
<i>У якому перша Томова червона доріжка позначена витівками його братів</i>	
Розділ 6. «Анна та Король», або Клариса та Ганнібал	65
<i>У якому Том вирушає до Малайзії та осоромлюється перед двома голлівудськими зірками</i>	

Розділ 7. Прослуховування до «Гаррі Поттера», або Як Драко зустрів Герміону	75
<i>У якому Том отримує роль Драко, хоч нічого не знає про Гаррі Поттера, і зневажливо ставиться до юної Емми Вотсон</i>	
Розділ 8. Прогон сценарію, або «Цьом-цьом у дупцю» ...	87
<i>У якому актори «Гаррі Поттера» збираються вперше, а Том отримує від Півза недоречний підпис</i>	
Розділ 9. Драко і Дарвін, або Як Мелфой набув свою посмішку	93
<i>У якому Томів дідусь вчить його, як зверхньо дивитися на грифіндорців</i>	
Розділ 10. Небажаний № 1 (Частина 2), або Ґрегорі Гойл і вибух гарячого шоколаду	99
<i>У якому Том і його друзі-слизеринці не затівають нічого доброго</i>	
Розділ 11. Один день на майданчику, або Бутерброд із ковбасою Северуса Снейпа	111
<i>У якому Том проводить нам екскурсію студією «Лівсден», а Снейп дає маґлам те, що вони очікують</i>	
Розділ 12. Фанати, або Як (не) бути покидьком	121
<i>У якому Том знайомиться з божевільним світом фанатів і вчиться розуміти тих, хто сприймає його як частину свого життя</i>	
Розділ 13. Як осідлати мітлу, або Оси і тюхтій	133
<i>У якому Том стикається з труднощами під час першого уроку польотів і йому на допомогу приходить мадам Гуч</i>	
Розділ 14. Найкраще з двох світів, або Вилупок на мітлі	141
<i>У якому Том робить усе можливе, щоб жити нормальним життям за межами світу «Гаррі Поттера», але йому це не завжди вдається</i>	

Розділ 15. Халепа із трансфігурацією, або Дама Меггі й багатоніжка	151
<i>У якому бабуїн, який задовольняє себе, спричиняє хаос на знімальному майданчику, а волелюбна багатоніжка зриває урок трансфігурації</i>	
Розділ 16. Драміона, або Курка й качка	161
<i>У якому Том відверто розповідає про дружбу з Еммою Вотсон</i>	
Розділ 17. Візлі — такі Візлі, або Гольф із грифіндовбнями	173
<i>У якому Том шокує юного Руперта Грінта, а близнюки Фелпси поводяться по-фредоджорджівськи</i>	
Розділ 18. Драко та Гаррі, або Дві сторони медалі	181
<i>У якому Том розповідає про свою повагу до Деніела Редкліфа та дружбу з ним</i>	
Розділ 19. Удар у ніс, або Геґрід і Моторошний гумовий Драко	189
<i>У якому Том знайомить нас із деякими акторами на знімальному майданчику «Гаррі Поттера»</i>	
Розділ 20. Добрі слова від Дамблдора, або «Ковток свіжого повітря»	201
<i>У якому Дамблдор ганяє на червоному Ferrari, а Том отримує нетипове підбадьорення</i>	
Розділ 21. Мочки вух Алана Рікмана, або Не смійте... наступати... на... мій... чортів... плащ!	211
<i>У якому Алан відчитує смертежерів, а Том розповідає, чого він навчився, працюючи з найкращими акторами</i>	
Розділ 22. Небажаний № 1 (Частина 3), або Найкращий / найгірший у світі супровідник	221
<i>У якому Томів брат переосмислює свої обов'язки на знімальному майданчику, а Драко ухиляється від ще однієї халепи</i>	

Розділ 23. Маєток Мелфоїв, або Обійми Волді	231
<i>У якому Том знайомить нас зі своїми батьками-чарівниками та розмірковує про роботу з Тим-Кого-Не-Можна-Називати</i>	
Розділ 24. Усе минає, або Дівчина з Великої зали	241
<i>У якому «Гаррі Поттер» закінчується, а стосунки починаються</i>	
Розділ 25. По той бік чарівної палички, або Самотність у Ла-Ла-Ленді	253
<i>У якому Том їде до Лос-Анджелеса й виявляє, що життя в Голлівуді не таке, як він очікував</i>	
Розділ 26. Балада про Barney's Beanery, або Якби я був багатим чоловіком	267
<i>У якому Том опускається на дно, і три випадкові опівнічні зустрічі допомагають йому зрозуміти, що в житті важливе</i>	
Розділ 27. Весело проведений час, або Версії мене	289
<i>У якому Том пізнає себе та застосовує наново віднайдену радість на практиці</i>	
Післямова	301
<i>У якій Том розмірковує про важливість історій, зокрема однієї</i>	
Загублений розділ, або Ви взагалі знаєте, ким я себе вважаю?	305
<i>У якому Том розмірковує над ідентичністю, важливістю доброти й виходом його першої книжки — цієї</i>	
Подяки	318

*Цю книжку присвячую всім маґлам,
завдяки яким я тут*

Передмова

Емма Вотсон

Чи є у вашому житті людина, завдяки якій ви відчуваєте себе важливим? Людина, яка якимось чином є свідком усього, що з вами відбувається? Та людина, яка знає — справді знає! — що з вами й через що ви проходите, якій нічого не потрібно пояснювати?

Для мене такою людиною є Том Фелтон.

З цієї книжки ви дізнаєтесь, що наші взаємини починалися не дуже добре. Коли ми познайомились, я була відірваною від реальності і, підозрюю, досить надокучливою дев'ятирічною дівчинкою, яка ходила за Томом, як цуценя, відчайдушно потребуючи його уваги. Але, як він красномовно, гарно й щиро написав у цій книжці, наша дружба на цьому не закінчилася. Слава Богу, вона вистояла та розквітла.

Якщо звести поттеріану до однієї ідеї (а їх так багато, що було складно виокремити одну), вона, безсумнівно, була би про цінність дружби та про те, що все вартісне досягаємо лише завдяки їй. Дружба — це основа людського існування, і я дуже вдячна, що в поворотні моменти мого життя Том був поруч, щоб заспокоїти та зрозуміти мене. Наша дружба допомогла мені пережити одні з найскладніших моментів мого життя, які мене сформували.

Але досить про мене. Ця книжка про Тома. Його серце таке велике, як планета. Я ніколи не бачила нікого подібного, за винятком, мабуть, його мами Шерон. Феномен Фелтонів — то не вигадка. У цій книжці багато йтиметься про Томового брата Кріса, який постійно був на знімальному майданчику

«Гаррі Поттера» і який є одним із найвеселіших людей, яких я знаю. Уся сім'я особлива, і Том, наймолодший із чотирьох братів, успадкував їхню доброту та розсудливість.

А це означає, що якщо ви спілкуєтесь із Томом, то розмовляєте зі справжнім Томом. Не про всіх акторів так можна сказати. Переважна більшість при зустрічі з публікою грає якусь роль. Це як натиснути перемикач: вони дуже професійні, роблять це надзвичайно добре, і людина, з якою вони говорять, ніколи не відчує різниці. Але вони — не справжні. Це маска. Том такого не робить. Том — завжди Том. Він не клацає перемикачем. Перемикача просто немає. Він наче розгорнута книжка. Том неймовірно щедрий зі своїми фанатами та з фанатами «Гаррі Поттера». Його особлива здатність — зробити так, щоб людина почувалась важливою, — діє на всіх. Так, він зіграв хулігана. Можливо, іноді він навіть почувався хуліганом. Але повірте: реальний Том — це протилежність хулігана. Він творчий, чуйний і щирий. Це людина, яка любить усіх і всіх.

Сократ сказав, що недосліджене життя не варте того, щоб жити. Коли я читаю, наскільки чесно Том розмірковує про своє життя та досвід у цій книжці, то ще раз переконуюсь, що він дивовижно самосвідомий. Він зміг посміятися із себе, а також заново пережити моменти свого життя, які були для нього важкими та болісними. Він на шляху до себе, і тут я згодна зі Сократом: для мене цінні люди — ті, які на цьому шляху. Але Том пішов далі, ніж більшість: він відкрив цей шлях для нас, його читачів. Це такий великодушний учинок, особливо в сучасному світі соціальних медіа та миттєвих новин, де через полярність думок дуже складно оголитися так, як він це зробив. Ми хочемо жити справжнім, правдивим, «дослідженим» життям, і Том також цього хоче.

Мені, як і Томові, завжди важко пояснити людям природу нашого зв'язку та взаємин. Уже понад двадцять років ми

по-особливому любимо одне одного, і я збилась із рахунку, скільки разів люди казали: «Ви мусили хоч раз на п'яну голову переспати!», «Ви точно цілувалися!», «Щось між вами точно було!». Але те, що є між нами, набагато глибше. Це найчистіша любов, яку я відчувала. Ми — споріднені душі, які завжди підтримують одна одну. І завжди підтримуватимемо. Коли я про це думаю, то розчулююсь. Іноді важко жити у світі, де люди так швидко засуджують, сумніваються, не вірять у добрі наміри. Том не такий. Переконана, що, навіть якщо я помилюсь, він знатиме, що мій намір був хорошим. Впевнена, що він завжди мені віритиме. Навіть якщо Том не бачитиме повної картини, він ніколи не сумніватиметься, що мій намір добрий і я стараюсь усе зробити якнайкраще. Це справжня дружба, і коли мене бачать та люблять — це один із найчудовіших подарунків у моєму житті.

Нас завжди об'єднувала любов до слів, до того, як їх краще використовувати, щоб виразити себе. Томе, ти — поет. Від того, як працює твій мозок і як ти висловлюєшся, стає прекрасно, чарівно, смішно й тепло. Я дуже тішусь, що ти написав цю книжку та поділився нею з нами. Це радість і подарунок. Світові пощастило, що ти є, але мені пощастило ще більше, бо ти — мій друг. Браво тобі, Частинко моєї душі. І вітаю.

*Емма Вотсон
Лондон, 2022*

Розділ 1,

*у якому незручна підліткова ситуація виявляє
труднощі балансування між звичайним
дитинством і життям на великому екрані*

НЕБАЖАНИЙ № 1, або ПЕРША СУТИЧКА ДРАКО ІЗ ЗАКОНОМ

Одразу зізнаюсь: я цим не пишаюсь. Насправді навіть моя мама не знає цієї історії. Тож, вибач, мамо. То був заклопотаний суботній день у гамірному англійському містечку. Люди бігали у своїх справах, а компанії підлітків вештались торговельними центрами й робили те, що зазвичай роблять підлітки. Усі вони не звертали уваги на худорлявого чотирнадцятирічного блідолицього хлопця з вибіленим волоссям, який тинявся неподалік зі своєю бандою. Цей хлопець — я, і, прикро зізнатися, ми замислили капості.

Ви можете подумати (і матимете слушність), що з моєю характерною білявою зачіскою мені варто було б уникати неприємностей. Ви можете подумати, що пункт «вскочити в халепу» — не мав би бути в моєму списку справ. Але виявилось, що звичайні підлітки не завжди чинять правильно (а тим паче не чинять розсудливо) і я дуже намагаюся бути саме таким: звичайним підлітком.

А це не завжди просто, особливо коли твоє альтер-его — чаклун.

* * *

Це було на початку моєї кар'єри чарівника, між першим і другим фільмами про Поттера. Об'єктом нашої уваги стала музична крамниця nmv у Гілфорді, графство Суррей — неймовірне місце, де колись класно було зависати. Для дітей було звично витягувати компакт-диски з упаковок і виносити їх під куртками, чим докучали охоронцям, які пильнували

проходи у пошуках бешкетників, які замислили недобре. Однак тієї суботи моя компанія поклала око на більший приз, ніж просто диски з музикою: DVD «для дорослих», який ми не могли купити, бо не були достатньо дорослими. Мене пересмикує, коли я тепер про це згадую. Зізнаюсь, тоді я теж внутрішньо пересмикувався, але не хотів цього показувати, тому що намагався вписатись у компанію крутеликів. Навіть найкрутіші хлопці не бажали скоювати такого страшного злочину, який, якщо б їх впіймали, тягнув за собою страшенний сором.

Саме тому я і погодився взяти це на себе.

Читачу, я і близько не Спритний Пройда*. Мої долоні спітніли, пульс пришвидшився, я увійшов до крамниці із вдаваною невимушеністю. Розумно було би знайти DVD, потягнути його та втекти звідти якомога швидше. Можливо, якби я мав трохи більше слизеринської хитрості, я б так і вчинив. Але я цього не вчинив. Замість того, щоб швидко, непомітно вкрасти диск, я його знайшов, а потім ходив біля нього кругами. Я, мабуть, снував проходом туди-сюди разів п'ятдесят, а по моїй шкірі снували мурашки від страху. Я навіть попросив випадкового незнайомця купити мені той DVD, щоб перед крутеликами вдати, що вкрав його. Незнайомець відмовився (і мав слушність), я продовжив свою вахту вздовж проходу.

Туди-сюди...

Туди-сюди...

Здавалось, минула година. Я дуже сумніваюся, що був хоч один охоронець, який мене не помітив. Чи впізнали вони в найбездарнішому крадії у світі хлопця з фільмів про Гаррі

* Спритний Пройда — прізвисько персонажа Джека Докінза з роману Чарльза Дікенса «Олівер Твіст». Він був кишеньковим злодієм і ватажком банди дітей-злочинців на вулицях Лондона. — Тут і далі прим. пер.

Поттера — цього я сказати вам не можу. Знаю таке: моя зачіска була впізнаваною, а то й дивною. Вона була як маяк, через який я не міг залишатись непомітним.

Я пошкодував, що зголосився. Знав, що це дурість. Але не міг підібгати хвоста та вийти з крамниці з порожніми руками, тому, зрештою, глибоко вдихнув і наважився. Вдавши, ніби дивлюсь у стелю, незграбно зірвав спітнілими пальцями захисну наліпку, вийняв блискучий диск із пластикової коробки, поклав його собі в кишеню і швидко пішов до виходу.

Я це зробив! Я бачив свою компанію за дверима крамниці й усміхався їм. Я відчував їхнє піднесення.

А тоді... катастрофа!

Не встиг я ступити і кроку з крамниці, як мене оточили троє здоровенних охоронців. Я заціпенів, а вони повели мене — ввічливо, але дуже твердо — назад. Я з ганьбою пройшов через крамницю, опустивши голову, усі очі були звернені на мене. Я відчайдушно сподівався, що мене не впізнають. На той час персонажі фільму не були такими знаковими, але була ймовірність, що хтось упізнає. Охоронці завели мене в маленьке приміщення в задній частині крамниці, обступили з похмурих обличчями і попросили вивернути кишені. Я збентежено віддав їм диск і попросив — точніше, заблагов — не чинити того-єдиного, що вдесятеро погіршить цю жалюгідну ситуацію. «Будь ласка, — сказав я, — будь ласочка, тільки не кажіть моїй мамі!» Якби вона дізналася, припинення було б нестерпним.

Вони не повідомили моїй мамі. Але поставили мене біля стіни, принесли фотоапарат Polaroid і зробили миттєвий знімок мого обличчя. Далі охоронці повісили Polaroid на стіну, додали мене до галереї затятих злочинців, які намагалися пограбувати музичну крамницю, і сказали, що мені довічно заборонено входити сюди. Я більше ніколи не зможу зайти в НМґ.